

En UVENTET LØSNING



Dereks nye skole var så ulik den gamle. Nå som han gikk i sjetteklasse, gikk han på en skole som var mye større, med mange flere elever. Fagene var vanskeligere og han hadde også flere hjemmelekser.

Men det som bekymret Derek mest av alt, var de andre barna. Noen av dem virket så slemme! Han ville ikke at noen skulle bli sinte på ham.

Derek slengte ryggsekken over skulderen og gikk inn i gangen. Det var barn overalt. Han slo blikket ned og prøvde å bukte seg mellom dem uten å kollidere med noen. Det virket noen ganger som om bare et blick kunne få dem til å bli sint.

"Hvordan var det på skolen i dag?" spurte pappa om kvelden. "Er det noe bedre?"

"Egentlig ikke," sa Derek.

Pappa la boken sin fra seg. "Du vet hvordan du fortalte meg at du



Kunne pappas forslag virkelig fungere?

noen ganger er redd for at noen på skolen kan bli sint på deg uten grunn?"

Derek nikket mens han stirret på leksene sine.

"Jeg har et forslag," sa pappa. "Prøv å smile til dem."

Hva? Det var ikke det Derek forventet. "Jeg vet ikke," sa han. "Det høres litt rart ut."

"Ikke noe rart ved å smile," sa mamma.

Pappa nikket. "Det kan ikke skade å prøve.

Hold hodet oppe og prøv å smile til hvem som helst du ser. Det skal mye til for at noen blir sint på grunn av et smil."

Derek tenkte over pappas forslag. Han ba om det før han la seg og han følte fred. OK. Han skulle prøve.

Neste morgen gikk Derek av bussen. En klynge av barn presset seg gjennom inngangsdøren til skolen. Derek gikk inn med nedslått blick som vanlig.

Men så husket Derek pappas forslag. *Bare smil*, tenkte han.

Derek pustet dypt inn og løftet hodet. En eldre gutt kom gående mot ham. Han gikk minst én klasse over Derek. Kanskje to. Han hadde på seg

en sportsgenser og gikk med lange, raske skritt.

Derek så nesten bort. Dette var akkurat den typen han trodde kunne dytte ham overende uten

forvarsel. Men han hadde lovet å prøve.

Så han smilte.

Den andre guttens ansikt lyste litt opp. Etter at han hadde gått forbi, stoppet Derek et øyeblikk. Han følte seg ikke like nervøs nå!

Derek smilte til flere på vei til klassen. Nesten alle smilte tilbake! Pappa hadde rett. Ingen ble sinte på grunn av et smil.

Da han kom inn i klasserommet, tenkte Derek at mellomtrinnet kanskje ikke var så skremmende likevel. Det var fortsatt mye å lære og han hadde fortsatt noen bekymringer. Men å smile hjalp. Kanskje smilet hans kunne hjelpe en annen å føle seg bedre også. ●

Forandring kan være en påkjenning! Slå opp på side 38 for flere forslag som kan hjelpe deg



Av David Dickson
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Klokken ringte akkurat da herr Nickels skrev ukens mattelekser på tavlen. Det var så mange oppgaver! Dette kom til å ta en evighet.

"Lever hjemmeleksene på fredag," sa herr Nickels og fortsatte: "Ingen unnskyldninger!"

Alle stønnet. Derek stappet matteboken sin ned i den overfylte ryggsekken.